



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí n/L - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Karlem Kosteckým v právní věci žalobce **Š.Z.**, nar. xx, bytem N. č. xx, S.uS., zastoupeného svým zákonným zástupcem **I.Z.** nar. xx, N. č. xx, S.uS, proti žalovanému Krajskému úřadu Libereckého kraje, se sídlem U Jezu č.642/2a, Liberec 2, **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného čj. OSV/492/2011/R/459 ze dne 31. srpna 2011,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje čj. OSV/492/2011/R/459 ze dne 31. srpna 2011 se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský úřad Libereckého kraje svým rozhodnutím ze dne 31.8.2011 zamítl odvolání žalobce nezl.S.Z., které podal zastoupen svou matkou jako zákonným zástupcem proti rozhodnutí Městského úřadu Semily čj. 5780/2011/SEM ze dne 20.5.2011 a toto rozhodnutí potvrdil. Žalovaný krajský úřad ve svém zamítavém rozhodnutí a s odkazem na posudek Posudkové komise MPSV ze dne 4.8.2011 poukázal na to, že nezl. Štěpán Zábranský je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II podle § 8, písm. b) z.č.108/2006 Sb. (středně těžká závislost) a nikoli ve stupni III podle § 8, písm. c) téhož zákona (těžká závislost). Takto rozhodl s odvoláním na hodnocení za použití hledisek uvedených v příloze č.1 k vyhl.č. 505/2006 Sb. Tím bylo potvrzeno poskytnutí příspěvku ve výši 5.000,-Kč měsíčně.

Žalobce nezl. S.Z ve své včas podané žalobě podané prostřednictvím svého zákonného zástupce navrhuje zrušit rozhodnutí žalovaného ze dne 31.8.2011 a to z následujících důvodů. S odkazem na výsledek sociálního šetření ze dne 14.3.2011 popisuje, že není schopen bez pomoci jiné osoby vykonávat i ty činnosti, o kterých tvrdí žalovaný, že je zvládá. Totéž rozvádí i s poukazem na nálezy MUDr. B., na propouštěcí zprávu z Kliniky dětské neurologie

v Motole, na komplexní diagnostické vyšetření psychiatrem MUDr. R., na zprávy z neurologie a z psychologického vyšetření a konstatuje v této souvislosti i diagnostické závěry těchto specialistů. Poté podrobně rozvádí, proč závěry žalovaného v oblastech přijímání stravy, pitný režim, mytí těla, sezení a schopnost vydržet v poloze v sedě, stání a schopnost vydržet stát, přemísťování předmětů denní potřeby, orientace v přirozeném prostředí a mimo přirozené prostředí vč. orientace vůči jiným lidem a uspořádání času a plánování života nepokládá za správné a odpovídající realitě. Žalobce vyslovuje své přesvědčení o tom, že byl zjevně kladen větší důraz na fyzické schopnosti a opomenuta psychická neschopnost žalobce rozeznat potřebu konkrétního úkonu. V tomto směru odkazuje i na názor veřejného ochránce práv. Ač nenamítá odborné složení komise, poukazuje na to, že absence přítomnosti a názorů psychiatra měla negativní vliv na posudkové závěry. Skutkový stav nebyl zjištěn řádně, a to správními orgány obou stupňů a tyto správní orgány se s problematikou vč. námitek účastníka nevypořádaly.

Žalovaný krajský úřad ve svém písemném vyjádření k podané žalobě stručně popisuje dosavadní průběh správního řízení. Při rozhodování o odvolání nezl. Z. čerpal z posudku posudkové komise MPSV, kterým bylo zjištěno, že ve více než 10-ti úkonech vyžaduje pomoc jiné osoby avšak nikoli ve více než 15-ti úkonech. Tato zjištění odpovídají středně těžké závislosti ale nikoli těžké závislosti. Posudkové závěry jsou srozumitelné a komplexní a všechny relevantní skutečnosti týkající se zdravotního stavu byly objektivizovány. Zákonná zástupkyně dostala možnost se vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí, této možnosti nevyužila. Žalovaný proto navrhuje žalobu zamítnout.

Soud podle § 75 z.č.150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí, vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěrům, ve kterých musel plně přisvědčit důvodům podané žaloby.

Podle § 76 odst. 1, písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, spočívajících v nedostatku důvodů skutkových.

Žalovaný nepochybil, pokud ve smyslu § 4 odst. 2) z.č. 582/19941 Sb. dokazování doplnil v průběhu odvolacího řízení posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“). Pochybení žalovaného ale soud spatřuje v tom, že své skutkové závěry opřel o posudkové závěry jak mu byly předloženy, ačkoli posudek PK MPSV z důvodů dále rozvedených trpí v mnohém nepřezkoumatelností a tudíž nemůže sloužit jako spolehlivý podklad pro závěry skutkové (a posléze právní). Soud se zde nebude podrobně zabývat těmi posudkovými zjištěními, majícími vztah ke kategorizaci úkonů soběstačnosti podle přílohy č.1 vyhl.č. 505/2006 Sb. (k jejímuž vydání je zákonné zmocnění podle § 119 odst. 2 z.č. 108/2006 Sb.), a podle kterých žalobce řadu úkonů soběstačnosti nezvládá. V tomto směru není mezi žalobcem a žalovaným sporu.

Soud se ale musel zabývat skutkovými závěry, které podle žalovaného osvědčují žalobcovu soběstačnost, což má vliv na právní posouzení věci podle § 8 z.č. 108/2006 Sb. Ještě než soud podrobněji některá konkrétní rozvede, musí obecně upozornit na to, že posudkové závěry jsou stručné a mnohé pro posouzení věci ale podstatné až za hranicí

přezkoumatelnosti. V tomto směru je žalobní námitka plně důvodná. Sama stručnost závěru, pokud se jedná o věc v podstatě nespornou, by na závadu nebyla. Podstatné ale je, že řízení je zahájeno a vedeno na podkladě návrhu a posudkové závěry by měly i odpovídat konkrétním tvrzením uvedeným v návrhu s přihlédnutím k lékařským a jiným zjištěním. Hodnocení těchto zjištění v konfrontaci s tvrzením navrhovatele a lékařskými nálezy mají být obsahem posudkového závěru. Soud sice netvrdí, že bude (stejně jako správní orgán) přezkoumávat odborné lékařské nálezy, ale posudkové závěry musí být natolik podrobné a vyčerpávající, aby z nich bylo i laicky ověřitelné nejen to, jaký je závěr, ale z jakých zjištění posudek čerpá a popř. i výklad pojmu (z pohledu právního činí tento výklad správní orgán), užitého v příloze č.1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., a to bez ohledu na ust. § 16a) z.č. 582/1991 Sb.

Soud nemůže za daného stavu dokazování, které bylo v předmětné právní věci provedeno, spolehlivě určit, zda skutkové a právní závěry žalovaného jsou správné či nikoli. Brání mu v tom již výše vzpomenutá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro vážné vady skutkové. Proto upozorňuje jen na následující skutkové okolnosti, kterým bude muset žalovaný v dalším řízení věnovat pozornost, byť nemusí být vázán pouze těmito okruhy. Proto s poukazem na tři tabulky, uvedené na str. 2 a 3 napadeného rozhodnutí (z 31.8.2011), pokládá soud za nezbytné, aby bylo dokazování (i) prostřednictvím doplnění podsudku PK MPSV, popř. i nových důkazů (např. lékařské zprávy psychiatrické MUDr. Schmidtové z října 2011) doplněno zejména o následující.

Mytí těla má sice zvládat (žalovaný do této kategorie nepočítá sprchování, koupání), není ale jasné, co je vlastně pod tímto pojmem myšleno. Zda je schopen si např. umýt ruce „efektivně“, tj. v souladu s hygienickým cílem tohoto úkonu či nikoli. U **přijímání stravy, dodržování pitného režimu** je taktéž nejasné, z jakého důvodu je uvedeno, že tyto úkony zvládá. Zda je tento závěr utvořen pouze na základě toho, že je fyziologicky schopen takové úkony činit (kousat, pít, polykat), či zda v rámci hodnocení schopnosti úkon zvládnout má význam např. rozumová úvaha (zde např. dodržování pitného režimu, které je do jisté míry věcí i úvahy). Je přitom zjištěno, že i sousta se musí žalobci krájet, aby je pozřel. Také u schopnosti **sezení a vydržet v této poloze** je závěr diskutabilní, neboť opět není zřejmé, jako u předchozího okruhu, zda je hodnocení „schopen“ odvislé jen a pouze od fyziologické schopnosti, či nikoli. Ze spisu vyplývá, že i při sezení při jídle musí mít žalobce stálý dohled s korekcí chování. Totéž i u schopnosti **stání a schopnosti vydržet stát**. U schopnosti **přemisťování předmětů denní potřeby** je též otázkou, zda v tomto hodnocení nemá být též obsažena intelektová složka činnosti, jinak by zřejmě taková schopnost (užít jen síly) ztrácela význam z pohledu § 10 cit. zákona. I zvládnutí **orientace v přirozeném prostředí** má své úskalí v tom, zda je schopen dbát i na základní bezpečnostní opatření (nebezpečí naklánění z okna apod.). U **orientace vůči jiným fyzickým osobám, v čase a mimo přirozené prostředí** není vůbec zřejmé, na základě jakých podkladů byl učiněn závěr o zvládnutí těchto požadavků bez stálé kontroly rodičů. Nejenže se žalobce vůči cizímu prostředí chová odmítavě, ale jeho orientace (vč. možného nebezpečí) není na patřičné úrovni, musí být stále pod intenzivním dohledem. Jak dospěl žalovaný (i posudková komise) k závěru, že je žalobce schopen **uspořádat si čas a plánovat život**, když ze spisu nic takového nevyplývá, z něho vyplývá opak, není objasněno. Obecně je proto nezbytné, aby i posudkové závěry byly formulovány dostatečně konkrétně a výstižně s reakcí na tvrzení žadatele tak, aby mohly sloužit jako podklad pro správní rozhodnutí. Tzn. tak, aby z nich bylo možno zjistit nejen

odborné lékařské i jiné zdroje závěrů, ale i důvody, jak se posudková komise vypořádala s tvrzeními navrhovatele ve světle těchto zdrojů.

Posudková komise MPSV rozhodovala ve složení: MUDr. J.L.a MUDr. K. D., pediatrie a alergologie. Jedná se o odborně lékařskou komisi, a proto není věcí soudu ani správního orgánu určovat složení komise podle specializace lékařů a nemůže ani určovat, zda má být posuzovaný v průběhu jednání komise přešetřen či nikoli, neboť se jedná o řešení otázky profesní lékařské odpovědnosti. PK MPSV zřejmě přešetření posuzovaného nepokládala za nutné pro dostatek odborných nálezů. Je ale otázkou, s ohledem k mentálnímu potenciálu žalobce, zda neměly být v rámci jednání komise posudkové závěry alespoň konzultovány s psychiatrem (má být v péči psychiatra MUDr. R., jak ze správního spisu vyplývá), popř. posudek by měl obsahovat sdělení, proč taková konzultace nebyla nezbytná. Zda měla PK MPSV k dispozici i nález psychiatra, to z jejího posudku (z uvedení posudkových zdrojů) nevyplývá. V této souvislosti musí soud poukázat na nezbytnost aktivity nejen správního orgánu, který má vyzvat žalobce (jeho zákonného zástupce) k předložení všech aktuálních zpráv, které by mohly posloužit jako podklad pro závěry posudkové, ale i na aktivitu žalobce, jeho zákonných zástupců.

Soudu proto nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit pro vady řízení a věc vrátit k dalšímu řízení žalovanému. V tomto dalším řízení posoudí žalovaný nezbytnost doplnění dokazování, vč. provedení důkazů nových (např. zprávy psychiatra MUDr. S. či dalších), když podrobné doplnění zkoumání posudkovou komisí a jejích závěrů v intencích rozsudku je zcela zjevně nezbytné. Správní orgán je také povinen se vypořádat se všemi relevantními odvolacími námitkami. Správní orgán je vázán podle § 78 odst. 5) s.ř.s. právním názorem, vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.

Žalobce byl ve věci, náklady řízení ale nepožadoval. Proto soud rozhodl podle § 60 odst. 1) s.ř.s. i tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě 2 týdnů po doručení tohoto rozsudku, k Nejvyššímu správnímu soudu, prostřednictvím **soudu podepsaného**. Od 1. ledna 2012 se kasační stížnost podává přímo k Nejvyššímu správnímu soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel dle § 105 odst. 2 s.ř.s. zastoupen **advokátem**.

Kasační stížnost lze podat pouze **z důvodů** uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s., dle § 106 odst. 1 s.ř.s. musí kasační stížnost **obsahovat** kromě obecných náležitostí označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno.

V Liberci dne 28. prosince 2011

Mgr. Karel Kostelecký, v.r.
samosoudce